

ה"ט 54367/11/22 - י.ש נגד א.ד.פ

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 54367-11-22 ש' נ' פ'

לפני כבוד השופטת הבכירה, רים נדאף
המבקש
י.ש
נגד
א.ד.פ
המשיב

פסק דין

1. זוהי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. ביום 24.11.22 ניתן צו במעמד צד אחד, והיום התקיים דיון במעמד הצדדים.
2. המבקש והמשיב הם תושבי מושב ----- . המבקש טוען כי המשיב על דעת עצמו כרת עצים שהיו בגן הציבורי ביישוב, ואשר הוקם בהסכמת האגודה שיתופית לזכר אחיו של המבקש שנהרג. המבקש טוען לתוקפנות ואלימות מילולית מצד המשיב, לתחושת איום שהוא ובני משפחתו מרגישים מצדו של המשיב.
3. המשיב מכחיש כל טענה לתוקפנות או אלימות מצדו כנגד המבקש או בני משפחתו וטוען כי טענות אלו מהוות הוצאת דיבה נגדו.
4. באשר לכריתת העצים מודה למעשה המשיב בכריתתם, אך טוען כי עצים אלו נמצאות בשביל ציבורי, בדרך חקלאית המשמשת גם אותו וגם חקלאים נוספים כדי להגיע לנחלה שלו, וכי העצים שניטעו ע"י המבקש ומשפחתו ניטעו בתוך הדרך תוך הפרעה לכלי הרכב החקלאיים במעבר משם. הוא פנה לאגודה בעניין אך לא קבל מענה הולם, ולכן כרת את העצים.
5. המבקשים טוענים כי העצים הללו ניטעו בגן הציבורי הנ"ל תוך פלישה אולי של 20 ס"מ לתוך הדרך וללא כל הפרעה למשתמשי הדרך, וכי הגיעו להסכמה עם האגודה השיתופית כי ידאגו לגזום מדי פעם את הענפים של אותם עצי הזית כדי למנוע כל הפרעה למשתמשים בדרך, וכך בפועל היה, אלא שהמשיב לא קבל את החלטת האגודה ופעל על דעת עצמו.
6. נציג האגודה השיתופית אף הוא נכח בדיון על פי החלטתי מיום 24.11.22, ואישר כי הגיע להסכמה עם המבקש ומשפחתו כי יגזמו את העצים מדי פעם בהתחשב בכך שמדובר בעצי זית, וכן בכך שהפלישה לתוואי הדרך הייתה של עמוד 1

20-30 ס"מ בלבד, אלא שהמשיב לא קבל את החלטת האגודה ופעל על דעת עצמו.

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, את טענות ב"כ המשיב, וכן את דברי נציג האגודה אני קובעת כי אין מקום במסגרת ההליך הנדון של צו למניעת הטרדה מאיימת לעסוק או להכריע בשאלת כריתת העצים, בשאלה אם העצים ניטעו בתחום הגן הציבורי או בתוואי הדרך, אם העצים פלשו לדרך ומהי מידת הפלישה, אם המשיב רשאי היה לכרות את עצים אם לאו. כל השאלות הללו הן שאלות עובדתיות ומשפטיות שאמורות להידון במסגרת ההליך המשפטי הנכון, של תביעה משפטית של צו מניעה קבוע או סעד הצהרתי, אך בוודאי לא במסגרת הליך מזורז וקצר של מניעת הטרדה מאיימת על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

8. באשר לתנועות ואיומים, תוקפנות וצעקות מצד המשיב כלפי משפחת המבקש, אני מאמינה למבקש ולאשתו כי מצד המשיב היו גילויי אלימות מילולית, ואף איומים וצעקות מצדו כלפיהם, באופן המהווה הטרדה מאיימת נגדם.

9. לפיכך, אני מורה על ביטול סעיף 5 להחלטה מיום 24.11.22, ומורה כי הצו שניתן באותו יום (למעט אותו סעיף 5) יישאר על כנו למשך 6 חודשים מיום מתן הצו.

10. אני מחייבת את המשיב לשלם למבקש הוצאות משפט בסך 500 ₪.

המזכירות תמציא פסק דין זה לצדדים, ותסגור את התיק.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ג, 01 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.